

Situationen byder. Men naar alle faadanne Høfny flaffes til Side, naar det flilles klart og levende frem, at det, dei nærmefl kommer an paa, er faa hurtigt fom muligt at tilveibringe Betingelferne for, at vi dog kunne komme ud af det Uføre, hvori vi nu gjennem et Parti eller længere have hvilat, naar det famler fig om det rent principielle Spørgsmaal: ad hvilken Bøi naae vi lettefl ud af den nuværende, af Alle beklagede Tilfland, faa forekommer det mig dog, at vi ere et Stykke længere fremme, og faa vil jeg for min Part flemme for ethvert Forføg, der faaledes føger at klare Situationen. Og det forekommer mig, at selv om en Dagsorden fom den foreslaaede fuldt faa vel kunde have fin Tilfnytning til andre Sager og i en vis Forfland maa figes vilkaarlig at være fat i Forbindelfe med den foreliggende, vil jeg dog flemme for den i Erkjendelfe af, at den bidrager til at flille Principifpørgsmaalet rent og klart, nemlig det Spørgsmaal: kan der regjeres i et Land, uden at man flaar i Overensflemmelfe med dem, der ere de lovligt valgte Repræfentanter for den hele fløre Befolknings Opfattelfe? Kan man regjere med en Mindrealsregjering, der lidt efter lidt har forfpildt de Midler til Forhandling og Overenskomst, fom ere nødvendige overalt, hvor man vil naae praktifke Maal for fin Regjering? Jeg flømmer alflaa for den foreslaaede Dagsorden, for at det kan blive klart, at vi flaa lige overfor en Godkjendelfe af de allerførflte Begyndelfesgrunde for Udviklingen af vori konflitutionelle Liv og overfor Anerkjendelfen af det Nødvendige i, at en Regjering altid har et Flertal i de lovgivende Forfamlinger at fløtte fig til.

Tægd: Ja, Forhandlingen har begyndt at tage faa høi en Flugt, at de faa Bemærkninger, jeg kunde finde mig foranlediget til at udtale i Anledning af enkelte ærede Medlemmers Øttringer, vil jeg dog helfl fremkomme med, inden Venene aldeles flippe Jorden. Jeg flal da bemærke, at det var mig noget vanskeligt at udbrage Meningen af, hvad det ærede Medlem fra Randers (Bluhme) udtalte. Jeg kom til den Erkjendelfe, at flulde man udregne denne Mening, maatte man for at bruge en mathematifk Vignelfe forholde fig ligefom overfor en uren kvadratif Vigning, og det er for vanskeligt et Regneflykke til her at fremflætte det. Der var en Sætning, han kom med, fom jeg dog maa drage lidt frem i Øfjet. Han udtalte nemlig, at Høire havde bundet fig ved en forud tagen Bøflutning udenfor dette Thing. Hvoraf veed

han det? Det gad jeg nok vidfl. Vi Medlemmer i Høire vide ikke Noget derom, faa det var dog ganfle mærkværdigt, hvorfra han har faaet den Kundflab. Naar han dernæfl faa hefltig angreb det liberale Parti, vil jeg lade det selv fware derpaa. I Høire mærke vi ikke Noget til, at det liberale Parti har Kommandoen, og at det, fom han kaldte de konfervative Elementer i Høire, har underordnet fig de Liberale. Han fremkom dernæfl med flt eget Program. Han fremflatte fom en almindelig Udtalelfel, der gjaldt for alle Rigsdagens Medlemmer i Almindelighed, haade ham selv og Venflre og formodentlig ogsaa Høire, at intet Menneflte vilde gjøre Indgreb i Hans Majeflæts frie Valg af Minifflre. Han godkjendte alflaa den Sætning, at deri var Ingen berettiget til at gjøre Indgreb; men det er det Gnefle, hvorom jeg veed, at der nogenflinde fra Høires Side har været indgaaet en bindende Udtalelfel. Det blev nemlig opflillet fom fælles Program for Høire, at vi vilde famarbejde med ethvert Minifflerium, det maatte behage H. S. Majeflætet at udnævne. Og jeg veed ikke nogen anden bindende Forpligtelfel, Høire har paataget fig. Naar dette nu er vort Standpunkt, forflaar jeg ikke flørflte Delen af, hvad her er fremkommet. Det er indfjøbt i faa mange dunkle og taagede Talemaader, at man flal i det Mindfle tygge længe paa dem, forinden man fatter den klare Mening af dem. For mig flaar Sagen faaledes, at netop det, det ærede Medlem udtalte, Hans Majeflætet Kongens fri Valg af fine Minifflre, er det, hvorom der kæmpes. (En Stemme: Det flaar ikke i Grundloven.) Staar det ikke i Grundloven? Jo det gjør det. Hvis det ærede Medlem ikke bedre kender fin Grundlov, faa tror jeg, det er overflødigt at informere ham deri. Der flaar i Grundloven: Kongen udnævner og aflediger fine Minifflre. Jeg tror virkelig, at naar det ærede Medlem vil oplafle fig fom tapper Grundlovsforflvarer uden at kjende Grundloven, da er det overflødigt at belære ham. Jeg veed ikke, om den ærede Formand tillader, at denne Diskuffion forflættel. (Formanden: Det ærede Medlem vil forflætte.) For os er Situationen simpelflhen den, om denne Kongens frie Ret til at vælge fine Minifflre flal fælges for Njøbet af et Partis Biffland til Gjennemførelfe af visfe Reformer. Saaledes flaar det for os, det er det, hvorom der kæmpes. Naar de ærede Medlemmer ville tro ved faadanne Midler at kunne tilflvinge fig en Ret, fom Grundloven har lagt i Kongens Hænder, faa tage de feil. Der er ved dette Vaaben, de anvende, nemlig Bifflpolitiften, noget Katholfl, mine Her-